

ת"פ (נתניה) 5105-09-23 - מדינת ישראל נ' יובל פוגל

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 5105-09-23 מדינת ישראל נ' פוגל

לפני כבוד השופט גיא אבן

המאשימה: מדינת ישראל
באמצעות תביעות משטרת ישראל

נ ג ד

הנאשם: יובל פוגל
בשם המאשימה: עו"ד מור מלכה
בשם הנאשם: עו"ד דרור שלום

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאותו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפה כדי לגנוב, לפי סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין. כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 30.8.23 בשעה 11:30 לערך הגיע הנאשם לחנות למכירת טלפונים בקניון "השרון" בנתניה, וBIKE מהמודכרת (להלן: המטלוננט או נפגעת העבריה) לרכוש מכשיר טלפון מסווג סמסונג גלקסי 23 Z אולטרא בשווי כ-5,500 ₪ (להלן: הטלפון). כהנicha המטלוננט את הטלפון על הדלפק, BIKE ממנה הנאשם לרכוש גם מטען. בעת שפנתה להביא מטען, נטל הנאשם את הטלפון ונמלט מהmarket. המטלוננט הבחינה בו והחלה לרודוף אחריו. במדרגות היציאה מהמבנה דחף אותה הנאשם והחל לירוץ. לאחר שיצא החוצה והגיע לרכבו שחנה בסמוך, הגיעו בעקבותיו המטלוננט, אשר שבה ודרשה ממנו להשיב את הטלפון. או אז היכא אותה הנאשם במכת אגרוף בראשה, בעט ברגליה ודחפה. המטלוננט הצליחה להטעשת, וניסתה ליטול את הטלפון שנפל מידיו של הנאשם, אך הלה שב ודחף אותה בעוצמה לאرض. הוא חטף מידת של המטלוננט את מטען הטלפון בו אחזה, ונכנס למכוניתו. בשלב זה ניגשו אליו עובי אורח, אשר BIKE מנעו ממנה לברוח, כשלהם קר ניקבו אחד מצמיגי מכוניתו, ופתחו את דלת מושב הנהג. ברם, הנאשם הנחש הצליח להימלט מהמקום במהירות במכוניתו. בהמשך, לאחר שעוכב לחקירה, השיב הנאשם

עמוד 1

את הטלפון באמצעות בת זוגו. כתוצאה מהאלימות שנקט הנאשם נגרמו למתלוננות שבר לא תזהה בשורש כף יד ימין ונפיחות באפ'.

2. זה המקום לציין כי עובר להציג הסדר הופנה הנאשם לקבלת חוו"ד פסיכיאטרית, במסגרת נמצא כי איןנו סובל ממחלת נפש במובנה המשפטי, כי הוא כשיר לעמוד לדין, וכי היה אחראי למשיעו במועד ביצוע העבירות.

3. בהתאם להסכמות הצדדים, הופנה הנאשם לקבלת תסקير מבחן, תוך שב"כ המשימה הצהירה כי בעדרה לעתור לגזר על הנאשם מאסר בפועל. להלן עיקרי התסקיר: הנאשם בן 53, רווק, מתגורר עם בת זוגו ובתה הקטינה, נתון בנסיבות "מעצר בית" בגין מעשי בהליך דן, ומתקיים מkickבת נוכות על בסיס נפשי ופיזי. הנאשם נשר ממערכות החינוך לאחר 10 שנים לימוד, במהלך המהלך לדין נזכריו עם בעיות קשב ורכיב וקשיים ללמידה. הוא עבד בעבודות מזדמנות, למד מספר קורסים בבישול, התגיים לצה"ל, ערך לאחר כונה, ובהמשך הופסק שירותו הצבאי. במהלך תקופה עריקותו נקלע הנאשם לעימות פיזי במהלך בילוי במועדון, במסגרתו איבד את עינו השמאלית כתוצאה מדקירה. מאז האירוע סובל הנאשם מהפרעה פוסט טראומטית ומתקיים מkickבת נוכות. לדבריו הנאשם, מאז שנת 2018 הוא מטופל במרפאה לבリアות הנפש בוגתנית, מתמודד עם חרדות, מטופל תרופה ו מגע לפגישות מעקב אחת לשולשה חודשים. לחובתו שתי הרשעות קודומות מהשנים 2018-2019 בוגן ביצוע עבירות רכוש ואלימות, והוא ריצה מסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

ה הנאשם הודה ביצוע מעשי העבירה מושא כתוב האישום. לדבריו, פעל בשל מצוקה כלכלית, מבלי לחשב אוזות השלוותיהם. כשהתבקש להבהיר את פשר האלימות שנקט כלפי המתלוננת, טען כי היה נתון בסערת רגשות, כי חש מותקף, וכי פעל באופן אינסטינקטיבי. הוא הביע אמפתיה למתלוננות וכוכנות לפצצתה. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מתקשה לבחון את המניעים להtanegotot, נוטה למקדה בגורמים חיצוניים, ועסוק בעיקר במקרים בהם הוא נאלץ לשאת בגין מעשי. הוא הביע אמונה נכונות להשתלב בהליך טיפול, אך התקשה להצביע על גורמי סיכון במצבו, והתמקד בעיקר ברכזו להיטיב את מצבו הנפשי. קצינת המבחן העריכה כי הנאשם אינו בשל לטיפול, כי הנכונות שביטה נובעת ממוטיבציה חיונית בלבד, וכי מקורה בחששותיו של הנאשם מפני העונש שיוטל עליו. היא העריכה כי ישקף ממנו סיכון בעוצמה ביןונית להישנות עבירות אלימות, שחומרתן צפואה להיות ביןונית אף היא. משכך נמנעה מהמליצה טיפולית, והמליצה על ענישה מוחשית, בפרט בהתחשב בהרשעותיו הקודמות והרלוונטיות של הנאשם. בצד זאת, כדי למנוע התדרדרות במצבו הנפשי והתפקוד, המליצה להסתפק בעונש מסר בפועל שירותה בדרך של עבודות שירות "ברף הגבוה" בתוספת פיצויים למתלוננת.

4. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש ביקש ב"כ הנאשם להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משלים. הבקשה נדחתה בהחלטה מנומקת שניתנה על אתר, ולא רואיית ל策טט ממנה (הමבקש להרחיב מזמן לעין בה). נגעת העבירה העידה בקצרה באשר למצבה כו. לדבריה, היא נתונה בחרדות, אינה

מצילה לשון בלילות ונותלת לשם כך תרופות הרגעה, חווה תחושות פחד מבני אדם, וממעטת להגיע לננתינה בשל הטרואמה בה היא נתונה. עודנה סובלת מכאבים בידה, עוררת טיפול רפואי פיזיותרפי, וקבעה תור לפסיכיאטר לבדיקה.

5. ב"כ המאשימה פירטה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשי, וביקשה לשקלול לחומרה את השילוב בין עבירות רכוש מכוערת ומתוכננת שביצע הנאשם, לבין תקופתה של המתלוונת באליםות שהסבה לה חבלה חמורה. היא סקרה את השלבים השונים בהתנהלותו של הנאשם, אותו תיארה כחסר מעצורים, שמעשו מאופיינים בבריאות ואימפולסיביות, לצד מרכיבים של תכנון וערמומיות - האופן בו מצא להיכנס לחנות כדין לגנוב את הטלפון. אין מדובר בגין שניצל הזדמנויות שנקרתה בדרךכו, כי אםiami שפועל בדרך מכוonta, תוך ביצוע פעולות הסחה. הנאשם הפעיל כלפי המתלוונת אלימות במספר מהלכים, ופעל כדי למנוע ממנו להשיב את רכושו שנגנבו. האליםות שנקטה התגברה והסימה, והביאה לתוצאה חמורה. אפילו עוברי אורח שניسو לעכב את הנאשם ולמנוע ממנו מלברוח, לא הוועלו. ב"כ המאשימה ביקשה מבית המשפט לשקלול את הנזקים הפיזיים והנפשיים שנגרמו לנפגעת העבירה. היא הפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לקבוע את מתחם העונש בין 16-32 חודש מאסר בפועל.

לצורך גזירת העונש בתוך המתחם הוגש גילוון הרישום הפלילי של הנאשם, שלחוובתו שתי הרשותות קודמות בעבירות רלוונטיות - אלימות ורכוש. ב"כ המאשימה התיחסה לتفسיר המבחן, שלשיתתה שלילי במהותו, וכן לחווות הדעת הפסיכיאטרית שאינה מלמדת על קרביה לסיג אי שפויות הנפש. ב"כ המאשימה ביקשה "להעביר מסר ברור וחיד שמעי בענישה, אשר ישקף את מידת הסלידה של החברה בעבירות כאליה, וכי אין מקום שאישה או כל אדם יהיה נתון לאלימות ממשמעותית כזו, על רקע עניין של מה בכר, ומבליל שעשה כל אקט או מעשה שיצדק התנהגות אלימה כלפי". משך ביקשה לגזר על הנאשם מאסר בפועל למשך 20 חודשים בגין תקופת מעצרו, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוונת בסך 10,000 ₪.

6. ב"כ הנאשם הפנה לאופן בו תוקן כתוב האישום לכולה, תוך מחיקת עבירות הגניבה. הנאשם הודה במעשיו כבר בחקירותו הראשונה במשטרה, הביע חריטה והשיב את הטלפון שנטל. הוא ביקש לזכוף לטובת הנאשם את העבודה שהעבירה החמורה יותר מלאו בהן הורשע - חבלה חמורה, לא הייתה מתוכננת, ובוצעה באופן ספונטני. אשר לנזק למתלוונת, הוא אינו רב, ועשוי היה להיגרם לה כתוצאה מנפילתה. לדבריו, היעדר אסמכתאות באשר למצבה הפיזי והנפשי העדכני של נפגעת העבירה, מדובר בעד עצמו. ב"כ הנאשם הפנה אף הוא לפסיקה, כשהלענתו מתחמי העונש בגין עבירה של חבלה חמורה נעים בין 7-8 חודשים מאסר בפועל ברף התיכון לבין 20-25 חודשים ברף העליון, וזהו המתחם שבייקש לקבוע.

ב"כ הנאשם התיחס לתוכנית המפורט של הتفسיר, אשר מבוסס, בין היתר, על מסמכים שהוצעו לקצינת המבחן (הוגשה אסופה מסמכים רפואיים - ענ/1). הוא ביקש לזכוף לזכות הנאשם את נסיבות

חייו המורכבות, לרבות האופן בו איבד את עינו בגיל 19 "לאחר תקיפה של אלמוניים, כנראה על רקע לאומני". הנאשם סובל מАЗ מפוסט טראומה, ומצבו הנפשי והרגשי מצוי בתחום הדרדרות. כמו כן, במהלך מעצרו של הנאשם בעקבות מעשי העבירה בהליך דין, הוא סבל מזיהום ברגלו, עד כי נאלץ לעבור כרייה של אחת מצבעותיו. ב"כ הנאשם ביקש לגזור את עונשו של הנאשם "לא בתחום אלא בשליש התיכון" של מתחם העונש שהציג, להתחשב בתקופת המעצר שרים (חדש ומחוץ), בתקופה הארוכה בה היה נתון בתנאי "מעצר בית" (כשנה), ולגazor על הנאשם עונש מאסר בפועל שנייתן לרצותו בדרך של עבודות שירות, מבלי לנគות את תקופת המעצר.

7. לאחר טיעונו של ב"כ הנאשם נשמעו בהסכמה דבריה של גב' לין לוי, בת זוגו של הנאשם מזה כהמונה שנים,ומי שמקחת עליו במסגרת התנאים המגבילים בהם הוא נתון, ועומדת בקשר רציף עם שירות המבחן. לדבריה, האופן בו נאלצה להפסיק את עבודתה כדי לשחות עם הנאשם, גרם לפגיעה קשה במצבם הכלכלי של בני הזוג, אשר נאלצים להסתפק בקצבת הנכונות של הנאשם, ולהסתמך על הוריה של בת הזוג, הנושאים בדמי שכיר הדירה. היא תיארה את הקשיים מהם סובל הנאשם, אשר מפאת צנעת הפרט לא יפורטו (פר' עמ' 20 ש' 1-3). גב' לוי הלינה נגד מסקנותיה של קצינת המבחן, אשר זקוק לדעתה "لتיפול מڪוציאי וטוב. שיחות". מאמציהם לקבל הפניה לפסיכיאטר עליו בתוכו, בשל העומס על שירותו בראות הנפש בעקבות המלחמה. במהלך עדותה של גב' לוי ניכרו התרגשותה הרבה, אהבהה לנאים, ורצונה הכנ לסייע לו. לדבריה, הם מנהלים שיחות ארוכות במהלך הראיון מביע צער על מעשי, ומבקש להתנצל בפני המתлонנת ולהבהיר אותה. גב' לוי ביקשה מבית המשפט להימנע מלהזכיר על הנאשם מאסר בפועל, מתוך חשש שיאבד את חייו, לאחר שאיננו מסוגל לשחות במסגרת סגורה וכפואה. לדבריה, התקופה בה שהה במעצר הייתה עינוי עבורי.

8. הנאשם הביע חרטה על מעשי. לטענתו, המעשה לא היה מכoon. כשהתבקש להסביר את דבריו, טען כי כאשר רדף אחריו אנשים לרכבו, לא זיהה שמדובר בבחורה וברח מתוקפי, שאחד מהם אף עקר את דלת מכוניתו. כשהופנה לכך שהללו רדף אחריו לאחר שתקף את המתлонנת וחבל בה, והתבקששוב להסביר כיצד טען שפעל באופן בלתי מכoon, השיב כי לא התכוון לנוקוט אלימות. "כאשר תכננתי לגנוב את הטלפון לא תכננתי להיות אלים. בסופו של דבר, אני לא יודעת מה קרה לי באותו רגע, איבדתי כל פרופורציה, אין לי תשובה על זה. אני מביע חרטה, אני יודעת שהמעשה בלבד עבר ואני מתבישי שעשית את זה". הנאשם סיפר כי הוא נתון במצב נפשי ירוד כתוצאה ממלחמתו, בשילוב תחושת חוסר הוודאות לקרה גזר הדין. הוא ביקש מבית המשפט להתחשב מצבו הבריאותי, המנטלי והכלכלי: "אני חזק לעזירה שיעזרו לי. המשפחה שלי כרגע גם נתקה איתי קשר, ואני נשארתי בלבד בעולם הזה, עם בת זוגתי והבת שלה שאני מגדל אותה קרוב ל-8 שנים, לקחת אותה בעצם כמו בת". הוא פנה למצלוננת, הביע חרטה, ואיחל לה החלמה מהירה.

דין

9. נחרות של דין נשפכו אוזות תופעת האלימות בחברה והחובה למגרה, בין השאר בדרך של

ענישה קשה ובלתי מתאפשרת. יש לשוב ולהציג כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מוקדשת ואין להתריר לאיש לפגוע בזכותו זו. יש להלחם באלים שפיטה בחברה הישראלית על כל צורתיה וגונניה, אם בגין המשפה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבعرو מן היסוד" (ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, 10.11.2009).

10. מעשיו של הנאשם חמורים, וראויים לענישה בהתאם. אמנם, צודק ב"כ הנאשם בטעنته כי הנאשם לא תכנן מבעוד מועד לפגוע פיזית במטלוננת, והתעדד לברוח מהחנות כשהטלפון בכליו. ברם, אין בכך זה כדי לסייע לו. טיבה של המציאות שהיא מפותחת ומשתנה, ואין לו לנאם להlain אלא על עצמו. בבחירה לבצע עבירה רכוש נטל על עצמו סיכון להסלמת האירוע, גם אם לא צפה אותו מראש. כך, מעשה שהחל בניסיון לבצע גניבה " פשוטה", ללא שימוש במכשיר משחית או בגרימת נזק פיזי לבית העסק, הסתיים בחבלה חמורה שחבל הנאשם במטלוננת - מוכרת تماما שכטאה, ניסיונה להגן על מקום עבודתה ועל קניינו של מעסיקה.

כעולה מנסיבות האירוע המפורטות בכתב האישום המתוקן, ואף מעדותו של הנאשם לפני דבריו לעונש, הוא תכנן מבעוד מועד לגנוב את הטלפון. לשם כך פנה למטלוננת ובירך לרכוש מכשיר יקר במיוחד. הנאשם פעל בתחום, אשר נועד להרחיק את המטלוננת מהדף, באופן שיאפשר לו ליטול את הטלפון ולברוח. כך - לאחר שזו הניחה את המכשיר על הדף, בירך ממנו להוסף ולהביא מטען תואם, וכשפנהה כדי למלא את מבקשו, נטל את הטלפון ונמלט מהחנות.

ברם, תוכניתו של הנאשם השתבשה לנוכח נחישותה של המטלוננת, שעשתה כל שביכולתה כדי לסכלה. היא רדפה אחריו אל מחוץ לחנות - אז דחף אותה הנאשם והמשיך במנוסה. גם בשלב זה לא אמרה המטלוננת נואש, אלא הגעה בעקבותיו של הנאשם אל הרחוב. בשלב זה הסלים הנאשם את מעשי האלים, כשחבט בראשו של המטלוננת במכת אגרוף, בעט ברגלה ודחף אותה. חרף האלים הקשה שספגה הצלילה המטלוננת להטענת, ניסתה ליטול את הטלפון שנפל מידיו של הנאשם. דא עקא, כוחו העודף של הנאשם עמד לו. הוא הדף את המטלוננת בעוצמה כך שנפלה לארץ, הוסיף וחטף מידת מטען הטלפון, וניסה להימלט במכוניתו. עינינו הרואות - שלב אחרי שלב החrif' הניגש את מעשי העבריניים. החל מעבירות רכוש מתוכננת שלא נועדה לגרום לנזק פיזי לאיש, עבר בדחיפה שלא הסבה למטלוננת לנזק פיזי, המשיך בהcatsה בברוטליות, וכלה בדחיפתה האלים והפלת הארץ. צודקת ב"כ המאשימה בטענהה, כי היו לנאשם הזרמוויות רבות לחודל מעשי הרעים, אך הלה בחר אחרת, תוך הסבר נזק מצטבר למטלוננת - פיזית ונפשית.

במעשיו פגע הנאשם בבריאותה של המטלוננת, בשלות נפשה, בחששות הביטחון שלו

ובזכותה להתנהל במקום העבודה ללא חשש כי תיגען. הנאשם גרם לנפגעת העבירה לנזק גופני קשה - שבר בשורש כף היד, אשר תוכאותיו ניכרות גם כיום, והוא ממשיכה לקבל טיפולים בעטיו. לא פחות חמור מכך, הנאשם גרם לה לסלול נפשי מתמשך. פוטנציאל הנזק כתוצאה מעשיו של הנאשם - אף הוא גבוה. הנאשם הוביל להcott באגרוף בראשה של המתלוונת - איבר רגיש שברגישיים, באופן שעלה היה להסב לה נזק רב יותר. לא לモתר להזכיר את המבוּן מאלו - פגיעתו של הנאשם בקנינו של המעסיק. הרכוש הוושב אمنם לבעליו, באופן המקרה במידת מה את עצמת הפגיעה, אך לבטח לא מיינה.

11. בחנתי את פסקי הדין שהגישו הצדדים באשר לעונש. ב"כ הנאשם הסתפק בהפנייה למספר פסקי דין של העראה הדינית - בתי משפט השלום. ב"כ המשימה הפניה לפסקי דין של הערכות כלן. אפנה לפסקי דין אותם מצאתי קרלוונטיים (בשינויים המתאים לעניינו).

ע"פ 18/7353 חדד נ' מדינת ישראל (1.5.19) (hogosh b'idi b"c המשימה). המערער הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של דרישת נכס באזמים (בכוח), לפי סעיף 404 לחוק העונשין. המתלוונת הלכה ברוחב בתום יום עבודתה, כשהיא משוחחת בטלפון. המערער שהבחן בה, החליט לגנוב את הטלפון. הוא הילך אחריה, רץ בכיוונה, והושיט את ידו כדי ליטול את הטלפון. המתלוונת התנגדה והצמידה את הטלפון לגופה. המערער אחז בה בשתי ידייו וננער אותה בחזקה. כשהבנייה המתלוונת כי הוא מעוניין בטלפון, היא השילכה אותו לארץ, והמערער נטלן. בית המשפט המחויזי קבע את מתחם העונש בין 12-28 חודשים מסר בפועל. על רקע הליך שיקומי, ובהתחשב בכך שהמערער היה נתון במעצר משך ארבעה חודשים, הוא נדון למסר בפועל בגין חמשה חדשים בדרך של עבודות שירות, צו מבנן לשנה וחודשים, והוא נדון למסר בפועל בגין חמשה חדשים בדרך של עבודות שירות, צו מבנן לשנה וחודשים למתלוונת. בית המשפט העליון אימץ את מתחם העונש שנקבע בבית המשפט המחויזי (פסקה 10). חרף האמור, בהתחשב בתהליך השיקומי שעבר המערער, ובמלצת שירות המבחן, התקבל הערעור כך שחלף מרכיב המסר בפועל נדון המערער לצו של"צ בהיקף 300 שעות.

עפ"ג (מרכז-lod) 38524-11-17 MULUGETA נ' מדינת ישראל (20.3.18) (hogosh b'idi b"c המשימה). המערער הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה כדי לגנוב, לפי סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין. בהיותו שיכור הבחן המערער במתלוונת, תפס בצווארה ומשך אותה במעלת הרחוב. שני עובי או רוח נחלכו לעזרתה של המתלוונת, ודרכו מהמערער לשחרר אותה. בתגובה נטל הלה את תיק הגב שנשאה המתלוונת על כתפה. הוא נמלט מהמקום, הוציא מהתיק כסף מזומן בסך 150 ₪, והשליכו בסמטה סמוכה. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין 9-24 חודשים מסר בפועל, וגורר את עונשו של המערער בתחתית המתחם, ל-9 חודשים מסר בפועל בגין סורג ובריח, מסר על-תנאי ופיוציים לנפגעת העבירה. בית המשפט המחויזי קבע כי האירוע מצוי ברף חומרה גבוהה, עד כי הוא גובל בביצוע עבירות שוד. מבלי שנקבעו מסמורות באשר למתחם העונש הרاء, נמצא כי תוצאות גזר הדין מצויה במתחם הסבירות, ומשכך הוחלט לדחות את הערעור.

ע"פ (מרכז-lod) 29248-08-22 אלבاز נ' מדינת ישראל (22.12.19). המערער הורשע לאחר שמיית הוכחות בעבירות פצעיה כשהברין מזין ואיומים. ברקע למעשים - סכום אזרחי בין המתلون שהוא עורך דין, לבין המערער שהוא שיח' קהילה בעיר לוד. על רקע יוכח בין השניים איהם המערער על המתلون וستر בפניו. המתلون ביקש לטע את המערער והתרחק ממנו. בתגובה נטל המערער ابن גדולה, הטיח אותה בחזקה בפניו של המתلون, ובידו השנייה סטר בפניו פעם נוספת. המתلون חיל להימלט מהמקום בעוד המערער רודף אחריו, ואף השלים לעברו ابن שגעה ברגלו. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתلون דימום חזק באפו ובחול הפה, כאבי ראש, בחילות והקאות, המטומה תת-עורית בראשו, חתכים באפו וצלקת בשני איזורי הפצעה. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין 24-12 חודשים מאסר בפועל, וגורר על המערער 20 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחויז דחה את ערעור המערער על הכרעת הדיון, אימץ את מתחם העונש שנקבע בבית משפט השלום, וקצר קמעה מעונש המאסר בפועל, שהועמד על 16 חודשים, תוך התחשבות בגלוי המבוגר של המערער, היעדר הרשעות קודמות, היותו אב לשבעה ילדים בהם שני קטינים, ותורמתו לרבת השנים לקהילה כפי שתוארה על ידי עדי האופי.

רע"פ 9543/16 מוחמד נ' מדינת ישראל (12.3.17). המבקש הורשע בעבירות חבלה חמורה, תקיפה גורמת חבלה, תקיפה סתם ואיומים, בגין איורע במסגרת תקף שני מתلونנים, את האחד באגראפים בפניו, ואת الآخر שביקש לברר את פשר האירוע, תקף "באמצעות שפטל" בפניו וחנק אותו באמצעות חולצה. הוא הוסיף ואיים על המתلونנים כי ישרוּ את מכוניותם אם יפנו למשטרה. בית משפט השלום קבע מתחם בין 36-12 חודשים מאסר וגורר את עונשו של המבקש ל-24 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחויז קיצר את המאסר בפועל ל-18 חודשים. הבקשה לרשעות נערכה נדחתה.

12. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי ובמדיניות הענישה, אני קובע את מתחם העונש בגין העבירות שביצעו הנאים, בין 12-24 חודשים מאסר בפועל.

13. בקביעת העונש בתוך המתחם שקבעתי לטובה הנאם את הודיעתו במינוס לו, וכפועל יוצא מכך, קיבלת אחירות, הבעת חריטה, הימנעות מהצורך בהבאתם של עדים לבית המשפט, בפרט המתлонנת, חיסכון מזמןם של המאשימה ועדייה, ומזמןנו הציבורי היקר של בית המשפט. כן לקחתי בחשבון את נסיבותו של הנאם, כפי שקיבלו ביטוי בתסוקיר המבחן, בחוות הדעת הפסיכיאטרית, בעדויותיהם לעונש של הנאם ובת זוגו, וכਮובן בטיעוני של בא כוחו. מצבו הגוף של הנאם, הטרואומה שחוווה בצעירותו כשהתעורר בעינו האחת באירוע אלימות, חוותה המעצר הקשה שחוווה אך לאחרונה, שבעקבותיה נאלץ לעבור כריתת של אצבע ברגלו כתוצאה מנמק, ומצו המנטלי והכלכלי - אלו נשקלו בcpf החסד. עדותה הנרגשת של בת זוגו, אף היא נלקחה בחשבון.

מן עבר الآخر, לא ניתן להתעלם מההרשעות הרלוונטיות והמכבידות של הנאם. בשנת 2018 הורשע בביצוע עבירה גניבה, בגין נדון למאסר על-תנאי והתחייבות. בשנת 2019 הורשע בביצוע עבירות נήיגה פוחצת של רכב, גניבה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו

והפקה אחרי פגעה, בגין נדון למאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלוויים, לרבות פיצויים לנפגע העבירה בסך 5,000 ₪. למרבה הצער, הנאשם גילה על עצמו בהתנהגותו, כי הרשעותיו הקודמות והעונשים שהוטלו עליו, לא הותירו בו רושם ניכר, ולא מנעו ממנו מלהשוב ולבצע את המעשיהם הרעים עליהם הוא נתן עתה את הדין.

אמנם, הנאשם שיתף פעולה במידה מסוימת עם קצינת המבחן והודה במשאיו, אך הערכתה של קצינת המבחן באשר למסוכנות שעודנה נשקפת ממנו, ובאשר לחוסר התאמתו להליך טיפולי - מקובלת עלי. כפי שקבעתי בדיון מיום 19.11.24, "... קצינת המבחן ביצעה מלאכה יסודית לעילא ולעילא. התסקיר בניי כהלה, התייחס לכל פרמטר רלוונטי, ובחן ביסודות את נתונו של הנאשם, את מידת הסיכון הנש��ת ממנו, את מידת שיתוף הפעולה שלו, את יכולתו להיתרם מטיפול".

חרף התרשמה זו המליצה קצינת המבחן, לצורך, לגוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל "ברף הגבואה" שירוצה בעבודות שירות. בהיעדר עילה מבוררת לחזור לקולא ממתחם העונש ההולם, אין בידי להיעתר להמלצתה. ב"כ הנאשם, בהגינותו, ביקש לגוזר את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם. עתירתו זו מגלהת התחשבות רבה בשיקולים לקולא אותם פירטתי לעיל, אך מצאתי כי ניתן לאמצה.צד עונש המאסר, מובן כי יש לחיב את הנאשם בפיצויים לנפגעת העבירה. אדגיש כי הפיצויים שייקבעו - אין בהם כדי לעונת על מלאו הנזק שנגרם לה, אלא מהווים ממש פיצוי ראשוני בלבד, כמוין "עזרה ראשונה" כהגדרתה בפסיכיה. מבלתי להביע עמדה, מובן שהמתלוננת רשאית לנகוט הליך אזרחי של תביעת פיצויים. הנאשם ביצע את מעשיו כדי להפיק רוח כספי על חשבון קניינו של אחר, ולפיכך יש לחיבו בקנס כספי. עם זאת, בהתחשב במצבו הכלכלי, יגזר הקנס על הצד המתו.

14. סוף דבר, החלטתי לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשים מאסר בפועל בגין תקופה מעצרו מיום 30.8.23 עד יום 15.10.

ב. 6 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש או אלימות "msego pesu".

3 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש או אלימות "msego ueon".

ג. פיצויים בסך 7,500 ₪ אשר ישולמו למATALONET (עדת תביעה מס' 2). הפיצויים ישולמו ב-3 תשלום חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.2.25 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד. המאשימה תמסור במציאות את פרטי נפגעת העבירה.

ד. קנס בסך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-3 תשלום חודשיים

שווים ורוצופים, החל מיום 10.6.25 ובכל 10 בחודש של אחריו. לא ישולם איזה מהתשומות במועדו, תumed יתרת הקנס לפירעון מיד.

כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקיף ראשית לטובת הפיצויים. מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הפיצויים והקנס כעבור שלושה ימים מיום גזר הדין לחשבון המרכז לגביה קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il;
- מוקד שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה) 35592 או בטלפון 000-2055000-073;
- במחוזן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

על מנת לאפשר לנאשם להשתתף במיון מוקדם של שב"ס, ובהתחשב בכך שנייהל את משפטו כשהוא משוחרר בתנאים, מצאתי לאפשר דחיתת תחילת ריצוי עונש המאסר בפועל, בכפוף לכך שתנאים בהם נתון הנאשם יחולו עד התיציבותו לריצוי עונשו. ערבותות שניתנו תעמודנה בתקפן בהתאם. הנאשם יתיצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 26.1.25 עד השעה 10:00 בבית מעצר "הדרים", או במקום אחר על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברטותו תעודה זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחן ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7831078 או 074-7831077

זכות ערעור לבית המשפט המוחזק תוך 45 ימים מיהום.

ניתן היום, ט"ז כסלו תשפ"ה, 17 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.

המציאות תעבור עותק מגזר הדין לשירות המבחן.